

EVROPSKI PARLAMENT

2014 - 2019

Dokument zasedanja

4.3.2015

B8-0229/2015

PREDLOG RESOLUCIJE

ob zaključku razprave o izjavi podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko

v skladu s členom 123(2) Poslovnika

o prednostnih nalogah Evropske unije za Svet OZN za človekove pravice v letu 2015
(2015/2572(RSP))

Marie-Christine Vergiat, Dimitrios Papadimulis (Dimitrios Papadimoulis), Kostas Hrisogonos (Kostas Chrysogonos), Javier Couso Permuy, Marina Albiol Guzmán, Paloma López Bermejo, Ángela Vallina, Sofia Sakorafa
v imenu skupine GUE/NGL

RE\1052769SL.doc

PE551.204v01-00

SL

Združena v raznolikosti

SL

B8-0229/2015

Resolucija Evropskega parlamenta o prednostnih nalogah Evropske unije za Svet OZN za človekove pravice v letu 2015 (2015/2572(RSP))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948 in evropske konvencije o človekovih pravicah iz leta 1953,
 - ob upoštevanju deklaracije tisočletja OZN z dne 8. septembra 2000 (A/Res/55/2) in resolucij generalne skupščine OZN,
 - ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Svetu OZN za človekove pravice,
 - ob upoštevanju svojih nujnih resolucij o človekovih pravicah in demokraciji,
 - ob upoštevanju prihodnje seje Sveta OZN za človekove pravice, ki bo potekala od 2. do 27. marca 2015 v uradu OZN v Ženevi,
 - ob upoštevanju resolucije Varnostnega sveta OZN št. 1325 o ženskah, miru in varnosti, konvencije o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk (CEDAW), akcijskega programa mednarodne konference OZN o trajnostnem razvoju (Rio+20) in pekinških izhodišč za ukrepanje,
 - ob upoštevanju člena 123(2) Poslovnika,
- A. ker šestdeset let po razglasitvi splošne deklaracije o človekovih pravicah še vedno poteka vsakdanji boj proti diskriminaciji in za dosledno uresničevanje vseh človekovih pravic – socialnih, ekonomskih, kulturnih, državljanskih in političnih;
- B. ker so ekonomske, socialne in kulturne pravice sestavni del človekovih pravic, za njihovo spoštovanje pa je treba vsaj dosledno izvajati osem razvojnih ciljev deklaracije tisočletja iz leta 2000, tj.: izkoreninjenje skrajne revščine in lakote, univerzalni dostop do osnovne izobrazbe, spodbujanje enakosti spolov in emancipacije žensk, zmanjšanje smrtnosti otrok, boljši dostop mater do zdravstvene nege, boj proti virusu HIV, spolno prenosljivim boleznim, malariji in drugim boleznim, prizadevanja za trajnostni razvoj in vzpostavitev globalnega partnerstva za razvoj; ker je bil za uresničitev teh ciljev sprejet velikopotezen časovni okvir, ki je predvideval njihovo uresničitev do leta 2015, vendar smo danes še zelo daleč od tega;
- C. ker se svet zaradi finančne krize v državah OECD sooča z najresnejšo upočasnitvijo gospodarske dejavnosti od 30. let prejšnjega stoletja; ker se je po ocenah Svetovne zdravstvene organizacije zaradi rasti stroškov živil in energije znašlo v revščini več kot 100 milijonov ljudi; ker je to, čemur trenutno rečemo „finančna in gospodarska kriza“ v resnici globalna sistemska kriza, ki je prizadela vse sektorje družbe in pustila posledice na vseh področjih: političnem, družbenem, okoljskem, prehrabnem, energetskem itd.;

- D. ker bi morale Evropska unija in njene države članice zagotoviti spoštovanje človekovih pravic v vseh svojih politikah, notranjih in zunanjih, ter njihovo usklajenost, da bi okrepile stališče Evropske unije in njenih držav članic v Svetu OZN za človekove pravice ter povečale njegovo verodostojnost;
- E. ker se bo 28. rednega zasedanja Sveta OZN za človekove pravice v Ženevi, tako kot preteklih zasedanj tega sveta in pred tem Komisije OZN za človekove pravice, udeležila tudi delegacija pododbora Evropskega parlamenta za človekove pravice;
- F. ker bo tega dne v Svetu OZN za človekove pravice sedelo osem držav članic, to so Nemčija (do leta 2015), Estonija (do leta 2015), Francija (do leta 2016), Irska (do leta 2015), Latvija (do leta 2017), Nizozemska (do leta 2017), Portugalska (do leta 2017) in Združeno kraljestvo (do leta 2017); ker je poleg tega Svet OZN za človekove pravice na svoji organizacijski seji 8. decembra 2014 izvolil člane predsedstva za deveti krog, ki bo potekal od 1. januarja do 31. decembra 2015, zlasti predsednika Sveta, Joachima Rückerja (Nemčija);
- G. ker je treba sodelovanje Unije in njenih držav članic s Svetom OZN za človekove pravice in njihovo delo v tem organu okrepiti, ne le zato, da bi uveljavili vizijo nedeljivosti človekovih pravic, temveč tudi zato, da bi bolje upoštevali in uresničevali priporočila Sveta OZN za človekove pravice v politiki Evropske unije na področju človekovih pravic, tako na notranji kot na zunanji ravni;
- H. ob upoštevanju dnevnega reda tega 28. zasedanja, zlasti točke 3 (spodbujanje in varstvo vseh človekovih pravic, državljanskih, političnih, ekonomskih, socialnih in kulturnih, vključno s pravico do razvoja) in točke 7 (na področju človekovih pravic v Palestini in na drugih zasedenih arabskih ozemljih);

Delo in organizacija Sveta OZN za človekove pravice

1. ponovno poziva države članice Evropske unije, naj dejavno nasprotujejo vsem poskusom, da bi omajali ideje univerzalnosti, nedeljivosti in medsebojne odvisnosti človekovih pravic, in dejavno spodbujajo Svet OZN za človekove pravice, naj se na enak način bojuje proti vsakršni diskriminaciji ne glede na razloge;
2. svari pred instrumentalizacijo Sveta OZN za človekove pravice; poudarja pomen svojih resolucij za obravnavanje hudih kršitev človekovih pravic v posameznih državah; poudarja, da je pomembno objektivno, pregledno, neselektivno, konstruktivno in nekonfliktno oceniti stanje na področju človekovih pravic na podlagi zanesljivih informacij, pridobljenih z interaktivnim dialogom ter vsestranskim in enakopravnim obravnavanjem vseh držav; poziva države članice, naj dejavno sodelujejo pri izvajanju teh dogovorjenih načel v zvezi s Svetom OZN za človekove pravice;
3. poudarja, da se je treba spoprijeti s temeljnimi vzroki za politično nestabilnost v nekaterih državah s pomočjo razvojnih politik, ki so v skladu z razvojnimi cilji tisočletja, ter drugih družbeno-gospodarskih, političnih in kulturnih ukrepov, ki lahko prispevajo k vzpostavitvi okolja, ki bo naklonjeno preprečevanju ponovnega izbruha sporov in ki si bo prizadevalo odpraviti revščino, spodbujati gospodarski, družbeni in kulturni razvoj, razvijati institucionalne in upravne zmogljivosti, izboljšati kakovost

življenja prebivalstva in utrditi pravno državo izključno na miroljuben način;

4. je seznanjen s seznamom kandidatov za mandate v Svetu za človekove pravice, ki jo bo predstavila posvetovalna skupina; obžaluje odstop člana delovne skupine za vprašanja človekovih pravic, nadnacionalnih družb in drugih podjetij ter poudarja pomen te delovne skupine za sprejetje obvezujočih predpisov na področju človekovih pravic za podjetja; pozdravlja tematske prednostne naloge, ki jih je navedel visoki komisar Združenih narodov za človekove pravice, in sicer: okrepitev mehanizmov, povezanih z mednarodnimi človekovimi pravicami; utrditev enakosti in boja proti diskriminaciji; boj proti nekaznovanosti in okrepitev odgovornosti ter pravne države; vključitev človekovih pravic v razvoj in gospodarsko okolje; razširitev gospodarskega prostora in mehanizmov hitrega odzivanja ter zaščita človekovih pravic v razmerah, povezanih s konflikti, nasiljem in negotovostjo; poudarja pomen prednostnega obravnavanja migracij;
5. pozdravlja vzpostavitev subsidiarnega mehanizma, sestavljenega iz petih strokovnjakov, ki bo Svetu zagotovil strokovno znanje in izkušnje v zvezi s pravicami avtohtonih prebivalcev; ugotavlja, da bo posvetovalna skupina predsedniku Sveta predlagala seznam kandidatov za nadomestitev enega od petih neodvisnih strokovnjakov, vključenih v mehanizem, ki prihaja iz skupine afriških držav, čigar mandat poteče marca 2015;
6. ugotavlja, da bo Saudova Arabija članica Sveta za človekove pravice še do leta 2016; odločno obsoja vsesplošne kršitve človekovih pravic, ki se dogajajo v Kraljevini Saudovi Arabiji; ponavlja poziv k univerzalni odpravi smrtne kazni in k takojšnjemu moratoriju za izvajanje smrtne kazni v tej državi; obsoja, ker Saudova Arabija še naprej izvaja smrtno kazen za vrsto razlogov, ki v tej državi štejejo za kazniva dejanja, zlasti homoseksualnost, prekrške, povezane z drogami, versko odpadništvo in čarovništvo; poziva savdske oblasti, naj v državi takoj prenehajo uporabljati telesno kaznovanje in prenesejo mednarodne predpise s področja človekovih pravic v nacionalno zakonodajo; poziva jih tudi, naj takoj izpustijo vse zapornike vesti, zlasti blogerja Raifa Badavija;
7. poleg tega ugotavlja, da bo Kazahstan leta 2015 še članica Sveta za človekove pravice; je močno zaskrbljen zaradi poročil o nenehnih pritiskih na neodvisne organizacije civilne družbe in sindikalne organizacije v tej državi, kot izhaja iz izjave posebnega poročevalca OZN o pravici do svobode mirnega zbiranja in združevanja Maine Kiaija po njegovem zadnjem obisku v Kazahstanu januarja 2015; obžaluje, da so politični zaporniki, zlasti vodja opozicijske stranke ALGA Vladimir Kozlov, zagovornik človekovih pravic Vadim Kuramšin, zagovorniki pravic zapornikov ter pesnik in pisatelj Aron Atabek, še vedno zaprti; poziva Svet OZN za človekove pravice, naj dejavno podpre njihovo takojšnjo izpustitev, pa tudi izpustitev vseh zapornikov, ki so bili prijeti in obtoženi iz političnih razlogov; poziva ga tudi, naj zavzame odločno stališče glede pravic zapornikov; poziva kazahstanske organe, naj zlasti zato, ker je Kazahstan v času 28. zasedanja članica predsedstva Sveta OZN za človekove pravice, v celoti upošteva priporočila iz nedavnega splošnega rednega pregleda Združenih narodov in Odbora proti mučenju ter pokaže zavezanost k izboljšanju stanja na področju človekovih pravic v državi;

Letno poročilo visoke komisarke OZN za človekove pravice in poročili urada visokega komisarja in generalnega sekretarja

8. pozdravlja letno poročilo visokega komisarja Združenih narodov za človekove pravice; meni, da je še posebej pomembna točka 5 tega programa, ki pravi, da naraščajoča neenakost ter politično, ekonomsko in socialno izključevanje marginaliziranih skupin ogrožajo dostojanstvo in pravice ljudstev v številnih državah ter so velikokrat krivi za omenjene nemire in spore; ekonomske, socialne in kulturne pravice, kot tudi pravica do razvoja, so trpele zaradi varčevalnih politik in korupcije, ki so nesorazmerno obremenile revne in marginalizirane ljudi; prednosti se ni dajalo javnim službam, ljudem pa se priznalo pravice, da sodelujejo pri odločitvah, ki vplivajo na njihovo življenje; migranti še naprej prestajajo hudo trpljenje, nedavni dogodki na morju pa kažejo na cinično preziranje človeškega življenja in človekove pravice; poziva Unijo in države članice, naj dajo na voljo zadostne človeške, materialne in finančne vire za operacije, katerih edini cilj je reševanje na morju; poziva Unijo in države članice, naj uvedejo pravne poti za iskalce azila, zlasti z bistvenim povečanjem števila mest za ponovno naselitev beguncev ter podeljevanjem humanitarnih vizumov, razvijejo pa naj tudi zakonite poti ekonomskega priseljevanja;
9. meni, da je bistvena tudi pozornost, ki je bila v tem poročilu namenjena krepitvi enakosti in boja proti diskriminaciji na podlagi rase, manjšinske pripadnosti, spola, spolne usmerjenosti ali identitete in invalidnosti; poudarja, da bi morale Unija in njene države članice tudi na tem področju uresničiti priporočila visokega komisarja OZN za človekove pravice;
10. je seznanjen s poročilom o dejavnosti visokega komisarja OZN za človekove pravice o stanju na področju človekovih pravic v Kolumbiji; pozdravlja nadaljevanje mirovnih pogajanj minulega decembra in vlogo Kube pri prizadevanjih za končanje državljanske vojne v tej državi; vseeno ugotavlja, da je Kolumbija še vedno najbolj nevarna država na svetu za sindikalno in politično udejstvovanje, kršitve človekovih pravic študentov, pripadnikov opozicijskih strank, kmetov, žensk in otrok pa so tako rekoč nekaznovane; zato nasprotuje ratifikaciji sporazuma o prosti trgovini s to državo; odločno obsoja dejstvo, da je obveščevalna služba (DAS), ki je neposredno podrejena predsedniku republike, sistematično izvajala prisluškovanja in nezakonite ukrepe, da bi omajala ugled višjih sodnikov, opozicijskih poslancev in zagovornikov človekovih pravic; opozarja, da so bili tarča teh dejanj tudi pododbor Evropskega parlamenta za človekove pravice, osebe, ki prebivajo v Evropi, in nevladne organizacije; zahteva, da ta resna dejanja ne ostanejo nekaznovana; poziva Unijo, naj uresničuje priporočila glede Kolumbije iz poročila odbora proti mučenju za leto 2009;
11. izraža zadovoljstvo, ker je bilo poročilo visoke komisarke o vprašanju spoštovanja človekovih pravic na Cipru predloženo Svetu; ponovno obsoja nenehne kršitve človekovih pravic zaradi trajne zasedbe 37 % ozemlja Republike Ciper in stalne kršitve mednarodnega humanitarnega prava v zadnjih 40 letih s strani Turčije proti grškim in turškim Ciprčanom; je posebej zaskrbljen zaradi položaja beguncev, oseb, ki živijo v enklavah, in svojcev izginulih oseb; obsoja preprečevanje dostopa do zemljišč in njihove uporabe; obsoja varčevalne ukrepe proti turškim Ciprčanom, ki jih je uvedla Turčija na območjih pod njenim vojaškim nadzorom, saj so s tem kršene njihove

temeljne ekonomske in socialne pravice; poziva delegacije Unije in njenih držav članic, naj razkrijejo te nenehne kršitve, obsodijo prisotnost turških sil in naseljencev ter turške oblasti pozovejo k takojšnjemu koncu zasedbe ciprskega ozemlja in preklicu ukrepov za spremembo demografske sestave Republike Ciper; poudarja, da so te kršitve vojni zločini; obsoja, ker Turčija izvaja premeščanja množičnih grobišča; poziva Turčijo, naj odobri dostop do vseh vojaških območij in do arhivov bitk, da bi preverili stanje v zvezi z izginulimi osebami;

12. je seznanjen s točko, katere namen je omogočanje sprave, določitev odgovornosti in spodbujanje človekovih pravic v Šrilanki; opozarja, da je Svet za človekove pravice marca 2014 podelil mandat preiskovalni komisiji za kršitve človekovih pravic v Šrilanki, zlasti v zvezi z zadnjim delom državljanske vojne, v kateri je bilo na okruten način ubitih 40.000 civilistov, med katerimi je bilo največ Tamilov; meni, da bi za proces sprave v Šrilanki, ki bi bil vreden svojega imena, potrebovali verodostojno in neodvisno Komisijo, ki bi poskušala privedi storilce pred sodišče, tudi tiste z visokimi vojaškimi čini; izraža globoko nezadovoljstvo, ker je bila objava poročila, predvidena v marcu 2015, predstavljena na konec leta; poudarja, da je treba temu dodati še nezadovoljstvo žrtev in njihovih družin zaradi neodločenosti OZN in vlad držav članic Unije, da bi raziskale hude obtožbe o genocidu in nekaznovanosti v Šrilanki; v zvezi s tem opozarja na velike demonstracije, ki so potekale na severu Šrilanke in drugje, na katerih so ljudje zahtevali takojšnjo objavo poročila in pozivali Svet za človekove pravice, naj si premisli; ugotavlja, da se je novoizvoljena šrilanška vlada obvezala, da bo z njim sodelovala; vseeno vztraja, naj bo to sodelovanje koristno in naj prispeva k procesu sprave; vztraja, da mora vlada v Šrilanki nujno sprejeti ukrepe za odpravo militarizacije severa in vzhoda otoka, izpustiti vse politične zapornike in odpraviti vse omejitve, tudi prepovedi potovanja in pritiske na politične aktiviste, ter zagotoviti svobodno uresničevanje demokratičnih pravic;
13. je seznanjen s točko o stanju na področju človekovih pravic v Iraku v luči kršitev, ki jih izvajajo organizacija imenovana Islamska država Iraka in Levante ter z njo povezane skupine; odločno obsoja napade, ki jih ta organizacija izvaja na iraška in sirska ljudstva oz. državi, nezakonite usmrtitve, uničevanje in nasilje zoper civiliste; izraža globoko solidarnost z družinami žrtev in jim izreka sožalje; zahteva takojšnjo in brezpogojno izpustitev vseh oseb, ki jih ta teroristična skupina zadržuje kot talce;
14. pripisuje poseben pomen poročilu z okrogle mize o pravici do zasebnega življenja v digitalni dobi; obžaluje, ker se informacijske in komunikacijske tehnologije ter storitve, zlasti evropske, v tretjih državah uporabljajo za kršenje človekovih pravic, zlasti z izvajanjem cenzure in množičnega nadzora; prav tako obsoja množično vohunjenje za milijoni ljudi, ki ga izvaja Agencija Združenih držav za nacionalno varnost; izraža zaskrbljenost zaradi razširjenosti tehnologij za nadzor in filtriranje, ki predstavljajo vse večjo grožnjo za aktiviste na področju človekovih pravic in velikokrat ogrožajo pravico do zasebnosti; zahteva, da se med obravnavo te točke na zasedanju ti pomisleki upoštevajo;

Spodbujanje in varstvo vseh človekovih pravic – državljskih, političnih, ekonomskih, socialnih in kulturnih, vključno s pravico do razvoja

15. pozdravlja pozornost, ki bo na 28. zasedanju Sveta OZN za človekove pravice namenjena spodbujanju in varstvu ekonomskih in socialnih pravic ter vprašanju medsebojne povezanosti posameznih človekovih pravic; ponovno poudarja nujnost enakega obravnavanja ekonomskih, socialnih, kulturnih, državljskih in političnih pravic; poudarja, da so visoka stopnja brezposelnosti, povečanje revščine in socialne izključenosti, čedalje težji dostop do cenovno ugodnih javnih storitev na področju zdravstva, izobraževanja, stanovanj, prevoza in kulture ter poslabšanje njihove kakovosti veliki izzivi; poudarja, da sta privatizacija in liberalizacija otežili dostop do nekaterih človekovih pravic, da je treba takšne trende obrniti in da so pogloblitveni načini za reševanje teh težav boljša porazdelitev bogastva, dostojne plače in kakovostna delovna mesta; prav tako ugotavlja, da so varčevalni načrti v posameznih državah članicah Unije in drugih državah, tudi pod pritiskom Unije, neenakost in revščino le še povečali;
16. poudarja, da je bila uvedba klavzul o človekovih pravicah in s tem demokracije v sporazume o prosti trgovini med Unijo in tretjimi državami neuspešna, ne le zato, ker se ti sporazumi skoraj niso upoštevali, temveč tudi zato, ker so privedli do kršenja ekonomskih in socialnih pravic, obubožanja prizadetih skupnosti in monopola večnacionalnih podjetij nad sredstvi; meni, da je treba poleg teh klavzul uvesti nove oblike sodelovanja, da bi omogočili ekonomski in socialni razvoj tretjih držav, ki bi upošteval potrebe njihovega prebivalstva; meni, da bi moral Svet OZN za človekove pravice poleg učinka varčevalnih ukrepov na človekove pravice resno preučiti in razkriti tudi posledice sedanjih sporazumov o prosti trgovini;
17. ugotavlja, da so na Svetovnem ekonomskem forumu, ki januarja vsako leto zaseda v Davosu, leta 2015 poudarili, da ima odstotek svetovnega prebivalstva v lasti 48 % premoženja, leta 2009 pa ga je imel enak delež prebivalstva „le“ 44 %, in poudarja, da bo leta 2016 najbrž presežen prag 50 %; poudarja, da so se s krizo jasno pokazale nevarnosti sedanjega ekonomskega in političnega sistema in da se je povečala že tako izjemno velika socialna neenakost, vrtoglavo pa rastejo najvišji dohodki v primerjavi s povprečnimi; meni, da bi morale biti vprašanje porazdelitve bogastva v svetu najpomembnejše prednostno vprašanje 28. zasedanja Sveta OZN za človekove pravice, saj je to glavna ovira pri uveljavljanju ekonomskih in socialnih pravic, ter da bi morale delegacije Unije in držav članic storiti vse, da bi dosegli ta cilj;
18. pozdravlja pomen, ki se daje dostojnemu prebivališču kot elementu, ki tvori pravico do ustreznega življenjskega standarda; poziva delegacije Unije in držav članic, naj si prizadevajo, da postane dostop do kakovostnega prebivališča temeljna pravica za vse, brez diskriminacije, in da se preučijo vprašanje dostopa do prebivališča v Uniji (zlasti od začetka krize in uvedbe varčevalnih ukrepov), da bi se zavzeli za rešitev te trajne težave, ki se je v zadnjih letih še povečala; poleg tega ponovno poudarja, da je treba zaseči prazna prebivališča in ustaviti prisilno izseljevanje ter se tako odzvati na sedanjo krizo v nekaterih državah članicah;
19. pozdravlja tudi poročilo o pravici do hrane in podaljšanje mandata posebni poročevalki za tri leta, da bi nadaljevala delo v zvezi s posledicami svetovne krize zaradi

pomanjkanja hrane za uresničevanje omenjene pravice; poudarja, da bi morale države članice OZN za zmanjšanje revščine in brezposelnosti bolj spodbujati dostop do naravnih in življenjsko pomembnih virov, dostop do zemlje ter samooskrbo s hrano in prehransko varnost; obžaluje, da veliko ljudi nima ali nima več dostopa do nekaterih virov, niti do temeljnih dobrin, kot je voda, ker si te vire prisvajajo podjetja ali zasebni subjekti, ki jih podpirajo politične oblasti v zadevnih državah, kar povzroča zlasti pomanjkanje hrane in višje cene živil; zato poziva delegacije Unije in držav članic, naj sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi bi zlasti evropskim podjetjem onemogočili prisvajanje virov, predvsem zemljišč, ter spodbujajo predloge v mednarodnih in regionalnih institucijah in na konferencah (Svetovna banka, Svetovna trgovinska organizacija, UNCTAD, Mednarodni denarni sklad, OECD itd.) za priznanje osnovnih javnih dobrin in njihov vpis v posebno konvencijo OZN; Unijo in njene države članice tudi poziva, naj podprejo resolucijo generalne skupščine OZN št. 64/292 z dne 28. julija 2010 o priznavanju vode kot temeljne pravice in naj storijo vse, da bi se začela izvajati in da bi postala zavezujoča;

20. poudarja pomembnost točke o vplivih zunanjega dolga in s tem povezanih mednarodnih finančnih obveznosti držav na polno uveljavljanje vseh človekovih pravic in je vznemirjen zaradi dejstva, da je plačilo dolžniških obresti danes izpostavljena večina držav in da to služi kot krinka za uvajanje varčevalnih načrtov pod imenom „načrti za strukturno prilagajanje“; ponovno izjavlja, da zlasti ob sedanji gospodarski in socialni krizi podpira odpis dolga držav tretjega sveta, pa tudi držav v največjih težavah (zlasti držav članic EU), da bi preprečili stopnjevanje krize in zagotovili dejansko uveljavljanje ekonomskih, socialnih in kulturnih pravic;
21. meni, da bi morala Evropska unija – ob upoštevanju svoje odgovornosti in odgovornosti nekaterih držav članic, kar zadeva gospodarski, družbeni in politični položaj, ki je privedel do ljudskih vstaj v državah t. i. arabske pomladi – pomagati ustanovam teh držav pri reviziji terjatev, še zlasti evropskih, da bi tako opredelili nezakoniti del dolgov, ki niso koristili prebivalcem; dodaja, da mora Unija storiti vse za hiter odpis teh nezakonitih dolgov; ponovno poziva EU in njene države članice, naj si še naprej močno prizadevajo za lažje vračanje odtujenega premoženja, ki so ga nekdanji režimi nezakonito odvzeli prebivalcem v državah arabske pomladi, v razumnem obdobju; je zaskrbljen, ker se v partnerstvih še naprej uporabljajo enake smernice kot v predhodnih razpravah;
22. poudarja, da migracijska politika Unije in podpiranje nedemokratičnih režimov pod krinko dobrega upravljanja in izključno gospodarskih partnerskih sporazumov škodujejo človekovim pravicam in mednarodni verodostojnosti Unije; pri tem obsoja proces iz Kartuma, ki je bil uveden pod italijanskim predsedovanjem Uniji, in prihodnje izvajanje pobude za migracijsko pot EU-Afriški rog, ki vključuje sodelovanje zlasti z eritrejskim in sudanskim režimom; ponovno poziva države članice Evropske unije, naj izvajajo klavzule o demokraciji in človekovih pravicah v vseh mednarodnih sporazumih, ne glede na njihovo vrsto, ter zagotovijo spoštovanje človekovih pravic v svoji notranji in zunanji politiki, saj bi bil v nasprotnem primeru omajan položaj Unije v Svetu OZN za človekove pravice in vseh drugih mednarodnih forumih za človekove pravice;

Državlanske in politične pravice

23. poziva vse države, naj se borijo proti mučenju, tudi na ozemlju držav članic; poziva delegacije Unije in držav članic, naj v razpravo o mučenju in drugih oblikah kaznovanja ter nečloveškega in ponižujočega obravnavanja vključijo vprašanje prepovedi trgovanja z izdelki, ki bi bili lahko uporabljeni pri mučenju, tako v Evropski uniji kot zunaj nje;
24. poudarja, da je pomembno nadaljevati delo na področju globalne prakse, zlasti v zvezi s skrivnimi pridržanji v okviru boja proti terorizmu; poziva države članice Evropske unije, naj zagotovijo ustrezne nadaljnje ukrepe na podlagi obstoječih poročil v skladu s preteklimi stališči Evropskega parlamenta o tem vprašanju, zlasti z njegovimi resolucijami o uporabi evropskih držav za prevoz, nezakonito pridržanje in mučenje ujetnikov s strani ameriške obveščevalne agencije Cia; obsoja tudi sistematično mučenje, ki ga ZDA izvajajo v vojaškem oporišču Guantanamo; ponovno opozarja, da je to oporišče nezakonito, in poziva, naj se takoj zapre, vsa zemlja, na kateri je postavljeno, pa naj se vrne Kubi;
25. poziva delegacije Unije in držav članic, naj potrdijo svoje stališče proti smrtni kazni ter za njeno odpravo po vsem svetu in uvedbo takojšnjega moratorija zanjo v državah, ki jo še izvajajo; je zaskrbljen, ker so nekatere države smrtno kazen najprej odpravile, sedaj pa jo zopet izvršujejo;
26. vztraja, da je treba na tem zasedanju Sveta OZN za človekove pravice načeti vprašanje svobode združevanja in boja proti vsem oblikam zatiranja, tudi uboju sindikalistov, političnih in družbenih aktivistov, umetnikov in zagovornikov človekovih pravic;
27. je seznanjen s poročilom o svobodi veroizpovedi ali prepričanja in opozarja, da ta predpostavlja tako pravico do verovanja in neverovanja kot pravico do spodbujanja verskega prepričanja in pravico do spremembe svojega prepričanja; ponovno poudarja svojo zavezanost sekularizmu kot temeljni značilnosti nekaterih držav in kultur, ki je opredeljena kot strogo ločevanje politične in verske oblasti, kar pomeni zavračanje vsakega verskega vmešavanja v delovanje vlade in vsakega političnega vmešavanja v verske zadeve, razen če gre za vzdrževanje varnostnih predpisov ter javnega reda in miru (vključno s spoštovanjem svobode drugih), in kar zagotavlja vsem (vernikom, agnostikom ali ateistom) enakopravno svobodo vesti in javno izražanje prepričanja;

Pravice narodov, skupin in posameznikov

28. ponovno poudarja, da imajo narodi neodtujljivo pravico do samoodločbe in do izbire svoje politične, gospodarske in socialne usmeritve brez zunanjega vmešavanja; poziva Evropsko unijo in njene države članice, naj na 28. zasedanju Sveta OZN za človekove pravice namesto sedanje politike odločno podprejo to pravico; poleg tega zavrača sankcije, ki so jih Unija in ZDA sprejele zoper tretje države, da bi zavarovale svoje geopolitične in gospodarske interese ne glede na humanitarne razmere;
29. ponovno izraža zaskrbljenost, ker se povsod po svetu, tudi v Uniji, na različne načine in na različnih ravneh slabša položaj zagovornikov človekovih pravic, aktivistov, organizacij in ustanov za človekove pravice ter novinarjev;
30. poudarja, da je pomembno spoštovati temeljne pravice domorodnih in plemenskih ljudstev, opredeljenih v konvenciji št. 169 Mednarodne organizacije dela; je zelo

zaskrbljen zaradi položaja ljudstva Mapuče in domorodnih ljudstev v državah, kot je Gvatemala; obsoja zatiranje voditeljev domorodnih prebivalcev in uboje vodilnih sindikalistov in poziva, naj Komisija Združenih narodov proti nekaznovanosti v Gvatemali ne preneha delovati konec septembra 2015;

31. pozdravlja pozornost, ki bo na 28. zasedanju Sveta OZN za človekove pravice namenjena pravicam otrok, in odločnost, da se po sprejetju resolucije št. 25/6 za tri leta podaljša mandat posebni poročevalki o prodaji otrok ter otroški prostituciji in pornografiji; pozdravlja tudi, da je Svet na tem zasedanju predvidel dan za razpravo, ki bo v skladu z resolucijo št. 25/6 posvečen vprašanju večjega vlaganja v pravice otrok in temu, kako bi pospešili mednarodno ukrepanje za prenehanje nasilja nad otroki;
32. poziva Unijo in države članice, naj dajo prednost konkretnim dejavnostim Sveta OZN za človekove pravice, katerih namen je prenehanje kršitev človekovih pravic nad civilisti, zlasti ženskami in otroki, v vojnah in nasilnih spopadih; poziva zlasti k uvedbi prednostnih ukrepov za prenehanje novačenja otrok in njihovo zaščito;
33. zavrača uporabo pojma „odgovornost za zaščito“, saj je v nasprotju z mednarodnim pravom in ne nudi ustrezne pravne podlage, ki bi upravičila enostransko uporabo sile, katere cilj je v številnih primerih sprememba režima; obsoja, da so vplivne države, kot so ZDA, ali organizacije, kot je Nato, enostransko prevzele vlogo svetovnega policaja; obsoja tudi t. i. ciljne zračne napade in napotitev tujih vojaških čet na neko ozemlje; obsoja poskus Nata, da bi prevzel naloge izgradnje miru in stabilizacije razmer, kadar jih ni mogoče izvajati s širokim soglasjem v okviru Generalne skupščine OZN; izraža globoko zaskrbljenost zaradi vse večjega novačenja otrok in mladih; opozarja, da je treba zaščititi zlasti otroke in ženske, ki jih je prizadel oboroženi konflikt;

Medsebojna povezanost človekovih pravic in tematskih vprašanj o človekovih pravicah

34. meni, da je točka o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin v boju proti terorizmu nadvse pomembna; je močno zaskrbljen, ker se pod pretvezo boja proti terorizmu in čedalje bolj tudi proti hudim oblikam kriminala, ne da bi bila ta pojma bolj razjasnjena, slabša stanje na področju človekovih pravic in javnih svoboščin, tudi v Uniji ali prek posebnih sporazumov z nekaterimi državami, kjer človekove pravice niso uveljavljene; na splošno je zaskrbljen, ker se na tem področju kršijo standardi glede varstva podatkov in spoštovanja zasebnega življenja;
35. obžaluje, da mednarodna skupnost še vedno ni začela pogajanj za sklenitev mednarodnega sporazuma o varstvu zasebnih podatkov, po zgledu konvencije št. 108 Sveta Evrope, ter poziva delegacije Unije in držav članic, naj si v sodelovanju z mednarodnimi akterji na tem področju prizadevajo za vzpostavitev tovrstnega okvira;
36. ponovno obsoja razširjenost uporabe zasebnih vojaških ali varnostnih služb na področju tako imenovanih varnostnih ukrepov, čeprav so za to pristojne izključno države, ter poziva Evropsko unijo in njene države članice, naj okrepijo prizadevanja za odpravo te prakse; meni, da morajo zasebne vojaške in varnostne službe na tem področju spoštovati človekove pravice, zlasti glede varstva podatkov in spoštovanja zasebnosti, za kar morajo biti odgovorne države; meni, da morajo biti pri prenosu dejavnosti javnega sektorja države članice in podjetja odgovorni za kršitve človekovih pravic in

humanitarnega prava, ki jih zakrivijo zaposleni v teh podjetjih;

37. vztraja, da so slaba ureditev, nepreglednost in pomanjkljiv nadzor nad trgovino z orožjem povzročili človeško trpljenje, spodbujali oborožene konflikte, nestabilnost in korupcijo, spodkopali mirovne procese in pripeljali do rušenja demokratično izvoljenih vlad ter kršenja načel pravne države, človekovih pravic in mednarodnega humanitarnega prava; zato vztraja, da se o tem vprašanju razpravlja na tem zasedanju;
38. meni, da je nadvse pomembna točka o človekovih pravicah in okolju ter da je ta neločljivo povezana s pravico narodov do upravljanja svojih naravnih virov, zemlje in trajnostnega okoljskega sistema; zato meni, da je temeljnega pomena, da vsi ratificirajo in izvajajo Kjotski protokol ter druge mednarodne konvencije, ki omogočajo dejansko uveljavljanje teh pravic;

Primeri stanja na področju človekovih pravic, ki zahtevajo pozornost Sveta

39. je seznanjen s sklepom Sveta št. 25/23, da bo za eno leto podaljšal mandat neodvisne mednarodne preiskovalne komisije, ki bo raziskovala vse kršitve mednarodnega prava o človekovih pravicah, storjene od začetka marca 2011; opozarja na uporabo kemičnega orožja proti sirskega ljudstvu; obžaluje neuspeh druge ženevske konference in poudarja, da mora prihodnost Sirije ostati trdna v rokah njenih državljanov; podpira politično reševanje konflikta, o katerem se bodo dogovorili Sirci brez vsakršnega tujega vmešavanja, kar bo omogočilo vključujoč nacionalni dialog, katerega cilj bo učinkovito obravnavati želje in pomisleke sirskega prebivalstva pri političnih in demokratičnih spremembah;
40. ugotavlja, da je stanje na področju človekovih pravic v Iranu čedalje slabše; opaža, da je zatiranje protestnikov in mirnih oporečnikov (vključno s študenti, akademiki, zagovorniki človekovih pravic), zagovornikov pravic žensk, odvetnikov, novinarjev, piscev blogov in duhovnikov v tej državi običajen pojav; poudarja, da mora imeti pri zagotavljanju miru bistveno vlogo mednarodna skupnost; je močno zaskrbljen zaradi nenehnega slabšanja stanja na področju človekovih pravic v Iranu, čedalje večjega števila političnih zapornikov in zaprtih oporečnikov, še vedno visokega števila usmrtitev, tudi mladoletnikov, mučenja, nepravičnega sojenja, izredno visokih varščin in strogih omejitev svobode obveščanja, izražanja, združevanja, veroizpovedi, izobraževanja in gibanja; pozdravlja odločitev Sveta, da za eno leto podaljša mandat posebnemu poročevalcu o stanju na področju človekovih pravic v Islamski republiki Iran;
41. priznava, da v Mjanmaru še vedno potekajo politične in državljanske reforme, vendar oblasti odločno poziva, naj okrepijo prizadevanja, zlasti z osvoboditvijo političnih zapornikov, in naj se borijo proti nasilju med različnimi skupnostmi; izraža globoko zaskrbljenost zaradi nasilja v državi Rakin, ki je posledica dolgoletne politične diskriminacije etnične skupine Rohingjev; pozdravlja podaljšanje mandata posebni poročevalki o položaju človekovih pravic v Mjanmaru/Burmi za dodatno leto;
42. obžaluje, da v to razpravo ni bilo uvrščeno vprašanje razmer v Latinski Ameriki, zlasti v Hondurasu in Paragvaju; poziva k dejanskemu spremljanju stanja na področju človekovih pravic v teh dveh državah po izvedenih državnih udarih ter k vsesplošnim

prizadevanjem za ponovno vzpostavitev demokracije in pravne države v teh državah; poziva delegacije Unije in držav članic, naj si prizadevajo za obsodbo državnih udarov, naj ne priznajo vzpostavljenih vlad in zahtevajo sojenje krivcem; prav tako poziva, naj se izvede preiskava o poskusih državnega udara v drugih latinskoameriških državah (na primer v Ekvadorju ali Venezueli) in naj se odkrijejo vsi odgovorni, tudi tretjih držav;

43. obžaluje, da se na tem zasedanju ne bo obravnavalo vprašanje človekovih pravic v Mehiki, saj je vse več primerov izginotja in zunajsodne usmrtitve, med drugim naraščajo umori žensk, dokazana pa je tudi odgovornost oblasti; je zelo zaskrbljen zaradi nekaznovanosti, ki vlada v Mehiki, kjer je izginilo več kot 22.000 ljudi, več kot polovica v zadnjih letih, 98 % kaznivih dejanj pa ostane nekaznovanih; obsoja kriminalizacijo in zatiranje študentov, novinarjev, družbenih aktivistov, kmečkih voditeljev in sindikalistov v tej državi, tudi izginotja in uboje; poziva, naj delegacije Unije in držav članic na 28. zasedanju podprejo prošnje nevladnih organizacij, da bi tožilstvo Mednarodnega kazenskega sodišča in sodišče v Haagu namenila posebno pozornost zločinom v Mehiki in po potrebi začela mednarodno preiskavo;
44. obžaluje tudi, da na dnevni red ni bilo uvrščeno vprašanje človekovih pravic v Turčiji; je zlasti zaskrbljen zaradi vse slabših demokratičnih razmer v tej državi in vse hujšega zatiranja demokratov, izvoljenih poslancev in političnih aktivistov, sindikalistov, novinarjev, zagovornikov človekovih pravic in umetnikov; ugotavlja, da so tarča tega zatiranja zlasti Kurdi; poziva delegacijo Unije, naj zagotovi, da bo na 28. zasedanju Sveta OZN za človekove pravice razprava potekala tudi o tem vprašanju in da bodo izrecno podprte ponovne razprave o mirovnem procesu;
45. poziva, naj se obravnava tudi vprašanje Egipta glede razmer, ki zahtevajo pozornost Sveta; je močno zaskrbljen zaradi splošnega kršenja človekovih pravic v tej državi; izraža zaskrbljenost zaradi zakona, ki omejuje proteste, in poziva Egipt, naj glede tega spoštuje svoje mednarodne obveznosti na področju človekovih pravic; opozarja, da udeležba na miroljubnih protestih ali kritika vlade ne bi smeli biti razlog za pripor ali kazenski pregon; poziva egiptovske oblasti, naj zaustavijo vse dejavnosti nadlegovanja in zatiranja, tudi na sodni ravni, nad aktivisti, novinarji, politično opozicijo, zagovorniki človekovih pravic in sindikalisti; izraža globoko zaskrbljenost zaradi namerne rabe množičnih obsodb in smrtne kazni kot instrumenta samovoljnega in političnega pregona, ki ga država uporablja za zatiranje političnega oporečništva;
46. je zelo zaskrbljen zaradi razmer, v katerih bi utegnile potekati prihodnje volitve, zlasti v Sudanu in Burundiju; opozarja, da je za pripravo in potek volitev nujno sistematično široko soglasje med vlado, opozicijo in civilno družbo; poziva, naj bo mednarodna podpora pri volitvah nujno pogojena s spoštovanjem človekovih pravic, takojšnjim končanjem morebitnih konfliktov in izvajanjem preglednega, svobodnega in pravičnega postopka;

Stanje na področju človekovih pravic v Palestini in na drugih zasedenih arabskih ozemljih

47. pozdravlja posebno pozornost, ki bo na 28. zasedanju Sveta za človekove pravice namenjena stanju na področju človekovih pravic v Palestini in na drugih zasedenih arabskih ozemljih, zlasti kar zadeva pravico palestinskega naroda do samoodločbe in ustanovitve neodvisne in trajne države v okviru meja iz leta 1967; močno spodbuja

delegacijo Unije, naj obsodi vse vrste kolonializma, zlasti v Palestini – tako na Zahodnem bregu kot v vzhodnem Jeruzalemu;

48. obsoja izraelsko politiko neprestanega širjenja kolonij in zasedanja ozemlja na Zahodnem bregu in v vzhodnem Jeruzalemu, kar pomeni kršitev mednarodnega prava; odločno obsoja prisilne izselitve beduinskih skupnosti z ozemlja njihovih prednikov v puščavi Negev in iz okolice vzhodnega Jeruzalema, kot tudi politiko premeščanja beduinov, ki jo še naprej vodi Izrael; obsoja sistematično rušenje palestinskih hiš kot instrument množičnega kaznovanja in kolonizacije; poudarja, da ta politika pomeni grabežljivo kopičenje palestinske zemlje, odvzem pravice do uporabe kmetijskih zemljišč in uničenje skupnosti; obsoja, da je njen namen odvzeti vsakršne možnosti, da bi prišlo do nastanka palestinske države z vzhodnim Jeruzalemom kot glavnim mestom v skladu z resolucijami OZN; poziva, naj delegacije držav članic in Unije to izraelsko politiko obsodijo, zahtevajo njeno takojšnjo zaustavitev in sprejetje vseh ukrepov, potrebnih za doseg tega cilja;
49. opozarja na pomembno poročilo OZN o stanju na področju človekovih pravic na palestinskih ozemljih, ki razkriva, da „vse kaže, da izraelska politika na Zahodnem bregu vodi v apartheid, saj prihaja do sistematičnega zatiranja palestinskega ljudstva in dejanskega odvzema lastninske pravice nad njihovo zemljo“, ki razkriva še, da izraelske sile kršijo temeljne pravice Palestinecev, pa etnično čiščenje vzhodnega Jeruzalema, kjer skušajo izraelske oblasti narediti mesto bolj judovsko, da bi si ga prilastile; poudarja, da je po šestih letih poizvedovanja na terenu preiskovalec Richard Falk sporočil alarmantna dejstva o položaju Palestinecev, in odločno obsoja izraelsko zasedbo; poudarja, da preiskovalec Falk predlaga rešitev, s katero bi državo kaznovali za tovrstno ravnanje: bojkot njenih proizvodov;
50. pozdravlja objavo poročila Amnesty International za leti 2014/2015, ki obsoja nasilna dejanja izraelskih vojakov na Zahodnem bregu in opozarja na brutalno izraelsko zasedbo palestinskih ozemelj; poudarja, da je glede na različna poročila ravnanje izraelske vojske s Palestinci primerljivo z vojnimi zločini; opozarja, da pri slabem ravnanju s palestinskimi zaporniki z izraelsko vojsko sodelujejo tudi zdravniški delavci;
51. obsoja položaj palestinskih zapornikov v izraelskih zaporih; poziva Državo Izrael, naj nemudoma preneha z masovnim zapiranjem, upravnimi pripori, premeščanjem političnih zapornikov zunaj zasedenih ozemelj kot načinom, da jih prikrajšajo za obiske družin, s slabim ravnanjem in mučenjem zapornikov ter odklanjanjem ustreznega in primernega zdravljenja, kar vse predstavlja očitno kršenje mednarodnega prava; ponovno obsoja vse oblike mučenja in slabega ravnanja; poziva Izrael, naj nemudoma poskrbi za skladnost s konvencijo Združenih narodov proti mučenju, saj je njen sopodpisnik; obsoja zapiranje otrok in slabo ravnanje z njimi ter zahteva takojšnjo izpustitev zaprtih otrok in žensk; obsoja, kako z otroki ravnajo izraelska sodišča;
52. obsoja položaj palestinskih zapornikov in poziva k njihovi izpustitvi; opozarja na svojo resolucijo z dne 14. marca 2013, v kateri izraelsko vlado poziva, naj spoštuje pravice palestinskih zapornikov ter zaščiti njihovo zdravje in življenje; je zaskrbljen zaradi usode palestinskih zapornikov, ki so pridržani brez obdolžitve; poudarja, da bi bilo prav, da se za te pridržane osebe sproži sodni postopek, saj bi na ta način lahko v skladu z

mednarodnimi normami uživali pravna jamstva, oziroma naj bodo hitro izpuščeni, izraža pa še veliko zaskrbljenost nad položajem in zdravstvenim stanjem palestinskih zapornikov, ki že dolgo gladovno stavkajo, zato Izrael poziva, naj vsem, ki gladovno stavkajo, omogoči neomejen dostop do ustrezne zdravniške oskrbe;

53. poziva k uvedbi embarga na orožje proti Državi Izrael zaradi kršitev človekovih pravic; poziva, naj Unija in njene države članice prekinejo sodelovanje z Izraelom v okviru Evropske agencije za obrambo in Obzorja 2020; obsoja napade, ki jih je Izrael izvajal julija in avgusta 2014, in številne vojne zločine nad prebivalci Gaze; poziva k takojšnjemu koncu obleganja Gaze;
54. obžaluje, da vprašanje Zahodne Sahare ni bilo uvrščeno na dnevni red tega 28. zasedanja Sveta za človekove pravice; ponovno poudarja, da je zahodnosaharski konflikt vprašanje dekolonizacije in da po mednarodnem pravu Kraljevina Maroko nima nobene suverenosti nad Zahodno Saharo in nastopa kot okupacijska sila; obsoja vztrajno kršenje človekovih pravic zahodnosaharskega ljudstva in poziva k zaščiti temeljnih pravic tamkajšnjih prebivalcev, med njimi svobode združevanje, svobode izražanja in pravice do protestiranja; poziva k takojšnji izpustitvi vseh političnih zahodnosaharskih zapornikov; poudarja potrebo po mednarodnem nadzoru stanja na področju človekovih pravic v Zahodni Sahari; poziva Maroko in Fronto Polisario, naj nadaljujeta pogajanja za mirno in trajno rešitev konflikta v Zahodni Sahari, in ponovno poudarja pravico zahodnosaharskega ljudstva do samoodločbe, o čemer naj se v skladu z resolucijama Združenih narodov 34/37 in 35/19 odloči na demokratičnem referendumu;

Rasizem, rasna diskriminacija, ksenofobija in nestrpnost, ki je z njo povezana – spremljanje in izvajanje Deklaracije in akcijskega programa iz Durbana

55. pozdravlja pomen, ki je tem vprašanjem pripisan na 28. zasedanju Sveta za človekove pravice; ponovno obsoja rasistično, antisemitsko, homofobno in ksenofobno nasilje ter nasilje nad migranti, ki je v nekaterih državah članicah doseglo skrb vzbujajočo raven, ob čemer pristojni organi niso sprejele odločnih ukrepov; je izredno zaskrbljen zaradi vse večje prisotnosti sovražnega govora in stigmatizacije manjšin, pa zaradi nekaterih skupin in njihovega vse večjega vpliva v medijih in nekaterih političnih gibanjih in strankah, kar se odraža na najvišji ravni politične odgovornosti v nekaterih državah članicah, ki so celo sprejele restriktivne zakone;
56. obžaluje, da vprašanje diskriminacije žensk ne bo obravnavano kot posebna točka konference; poudarja, da mora vsesplošni dostop do zdravja ter nege na področju spolnega in reproduktivnega zdravja ostati ena glavnih političnih nalog, kamor sodijo še prost dostop do spolne vzgoje, kontracepcijskih metod in pravice do splava; poudarja, da mora kot prednostna naloga ostati tudi izkoreninjenje nasilja nad ženskami in dekleti ter boj proti spolnemu izkoriščanju in trgovini z ljudmi, s ciljem enakosti med ženskami in moškimi; zato Svet za človekove pravice in mednarodno skupnost poziva, naj izvajata procese ICPD+20, Peking+20 in Rio+20; prav tako poudarja pomen, ki ga ima za države članice in Unijo izvajanje priporočila Sveta za človekove pravice iz leta 2002 o mednarodnem varstvu pred preganjanjem zaradi spola, zlasti v okviru politik s področja priseljevanja;
57. prav tako obžaluje, da se na tej konferenci ne bo razpravljalo o pravicah oseb LGBTI;

obsoja nasilje in diskriminacijo, katerih žrtev so osebe LGBTI po svetu; zlasti obsoja nasilno sterilizacijo transeksualcev, ki jo še vedno izvajajo v nekaterih državah, tudi v Uniji, ter poziva, naj se ta kršitev človekovih pravic takoj konča; mednarodno skupnost poziva, naj pretehta načine, kako svojo družinsko zakonodajo prilagoditi glede na razvoj sodobnih družinskih navad in oblik, vključno z možnostjo zveze in posvojitve za istospolne pare; poudarja, da so lezbijke žrtve diskriminacije na različnih temeljih (kot ženske in kot lezbijke) in da morajo ukrepi v korist enakosti med spoloma za osebe LGBTI potekati vzporedno z ukrepi za enakost žensk in deklet, da se doseže enakost in nediskriminacija;

58. izraža zaskrbljenost nad nedavno vse številčnejšimi zakoni, prakso in nasilnimi dejanji nad ljudmi zaradi njihove spolne usmeritve ali zaradi njihovega spola; spodbuja, naj se po blizu spremlja stanje v Nigeriji in Gambiji, kjer nedavno sprejeti zakoni proti LGBTI ogrožajo življenje spolnih manjšin; izraža veliko zaskrbljenost nad tako imenovanimi „anti- propagandnimi“ zakoni, ki omejujejo svobodo izražanja in združevanja, npr. v Rusiji in Litvi, ali so v parlamentarni obravnavi, npr. v Kirgiziji; pozdravlja resolucijo Sveta za človekove pravice o boju proti nasilju in diskriminaciji zaradi spolne usmeritve in spolne identitete, ki je bila sprejeta 26. septembra 2014; obžaluje pa, da je Svet za človekove pravice 26. junija 2014 sprejel resolucijo o varovanju družine, ki lahko ogrozi načelo univerzalnosti in nedeljivosti človekovih pravic; ponovno izreka podporo delu visokega komisarja za človekove pravice na področju spodbujanja in varovanja vseh človekovih pravic oseb LGBTI, zlasti v obliki izjav, poročil in kampanje „svoboda in enakost“; visokega komisarja spodbuja, naj se še naprej bori proti diskriminatornim zakonom in praksi;

Tehnična pomoč in krepitev zmogljivosti

59. je seznanjen s točko o tehničnem sodelovanju na področju človekovih pravic v Afganistanu; poziva delegacije Unije in njenih držav članic, naj obsodijo dejstvo, da je Natova zasedba Afganistana zgolj poslabšala stanje na področju človekovih pravic v tej državi; poziva Svet za človekove pravice, naj si v okviru pristojnosti Mednarodnega kazenskega sodišča prizadeva za ustanovitev preiskovalne komisije pod okriljem OZN ter za začetek procesa o vojnih zločinih, grozotah in ubojih civilistov v Iraku in Afganistanu;
60. je prav tako seznanjen s točko o tehnični pomoči Libiji na področju človekovih pravic; ponovno obsoja vojaški poseg v Libiji pod okriljem Nata in poudarja, da se razmere še zdaleč niso stabilizirale, temveč so se od „uradnega konca“ vojne zgolj še poslabšale, posledica česar je bila razdelitev države in njena nezmožnost, da prepreči nasilje, porast rasističnih kaznivih dejanj in stanje, kjer ni pravic in demokracije; želi, da bi Svet za človekove pravice izvedel neodvisno in nepristransko preiskavo o stanju na področju človekovih pravic v tej državi, da bi se pokazala odgovornost vseh strani, ki sodelujejo v konfliktu; poziva, naj se nemudoma preneha sodelovanje med misijo EUROBAM za pomoč pri nadzoru na mejah in libijskimi oblastmi, saj misija uri vojake in policaje in jim zagotavlja najnovejšo tehnološko opremo, da bi zaustavili odhod migrantov in beguncev iz te države, kjer vlada splošna gverila in kjer ni zagotovljeno varstvo pravic migrantov in beguncev; poziva k nujnemu usklajenemu ukrepanju v pomoč civilni družbi in organom, ki si prizadevajo za vzpostavitev nacionalnega sistema za azil in

sprejem migrantov, s katerim bi bile zagotovljene pravice prosilcev za azil, beguncev in migrantov;

61. je seznanjen s točko o „tehnični pomoči in krepitvi zmogljivosti na področju človekovih pravic v Južnem Sudanu“; izreka globoko zaskrbljenost nad konfliktom, ki zahteva žrtve med civilisti in ki nove vojake išče med otroki; obe strani v konfliktu poziva k takojšnji ustavitvi ognja in izraža podporo nevtralnemu posredovanju, ki bi v najkrajšem možnem času privedlo do sklenitve sporazuma; izraža podporo civilni družbi, ki poziva k miroljubni politični rešitvi; poziva k nenasilni politični rešitvi notranjih razhajanj ter k razorožitvi in razpustitvi milic; poziva, naj se civilnemu prebivalstvu, ki so ga prizadeli spopadi, in tistim, ki bežijo s tega območja, zagotovi večja humanitarna pomoč; poziva obe strani, naj agencijam OZN, ki dostavljajo to pomoč, zagotovita neoviran dostop; EU in njene države članice poziva, naj povečajo financiranje za sosednje države in jim tako pomagajo sprejemati prihajajoče begunce; poziva EU in njene države članice, naj odprejo svoje meje za begunce, ki bežijo pred krizo v Južnem Sudanu;
62. je seznanjen s točko o krepitvi zmogljivosti in tehničnem sodelovanju s Slonokoščeno obalo na področju človekovih pravic; ocenjuje tudi, da bi bilo treba opraviti objektivno in nepristransko oceno razvoja stanja na področju človekovih pravic v tej državi, zlasti od tedaj, ko jo je zasedla francoska vojska;
63. pozdravlja posebno pozornost, ki bo med 28. zasedanjem Sveta za človekove pravice namenjena Haitiju; obžaluje še vedno dramatične humanitarne razmere v tej državi in dejstvo, da škoda, ki je nastala po orkanih leta 2010, še vedno ni odpravljena; poudarja, da so posledice naravne nesreče še toliko hujše zaradi skrajne revščine, ki vlada v tej državi, kar je vse skupaj povzročilo največjo humanitarno krizo zadnjih desetletij; ponovno obsoja velikanski dolg in neznanske stroške njegove servisiranja, ki so jih tej državi naložile Francija in mednarodne institucije (v prvi vrsti Mednarodni denarni sklad), odgovorne za nerazvitost države; pozdravlja mednarodno, še posebej pa regionalno solidarnost pri pomoči Haitiju, zlasti pomoč Kube, ki je poslala zdravnike in specializirano osebje za zdravljenje tisoče oseb za kolero, pozdravlja še finančno pomoč humanitarnega sklada za Haiti organizacije ALBA, stalno energetska podpora zveze Petrocaribe, oblikovanje posebnega načrta za neposredno oskrbovanje vozil za humanitarno pomoč z gorivom, kmetijske pobude za oskrbovanje s hrano in proizvodne načrte, pa tudi kampanje za ponovno pogozditev; zahteva preiskavo domnevnih trditev, da del pomoči, zlasti iz Evropske unije, ni nikoli prišel na Haiti, in preiskavo o učinkovitosti mreže za razdeljevanje pomoči; poziva tudi k oblikovanju poročila o pomoči, ki je bila dejansko izplačana;
64. je seznanjen z odločitvijo Sveta za človekove pravice, da bo za eno leto podaljšal mandat neodvisnemu strokovnjaku za stanje na področju človekovih pravic v Maliju, da bi malijski vladi pomagal pri njenih ukrepih za spodbujanje in varstvo človekovih pravic, ter s pozivom temu neodvisnemu strokovnjaku, naj Svetu za človekove pravice poroča na 28. zasedanju; poziva, naj se opravi celovita ocena grozot in zločinov, ki so jih v Maliju zagrešile vse navzoče sile; poziva delegacije Unije in držav članic, naj se zavežejo, da bodo spodbujale miroljubne rešitve konfliktov namesto enostranskih vojaških posegov, kot se je to zgodilo v Maliju;

65. pozdravlja, da je bil za leto dni podaljšan mandat neodvisne strokovnjakinje za stanje na področju človekovih pravic v Srednjeafriški republiki; obžaluje poslabšanje humanitarnih razmer in stanja na področju človekovih pravic v Srednjeafriški republiki od francoske intervencije decembra 2013; obsoja nešteta grozodejstva, ki so prizadela vse prebivalstvo, zlasti pa ženske in otroke; obžaluje razseljevanje prebivalstva in sanitarne razmere; poziva mednarodno skupnost in donatorje, naj še bolj podprejo humanitarno pomoč;

o
o o

66. pooblašča svojo delegacijo na 28. zasedanju Sveta za človekove pravice, da poroča o stališčih iz te resolucije, in jo poziva, naj o svojem obisku poroča Pododboru za človekove pravice, ter meni, da bi bilo primerno delegacijo Evropskega parlamenta še naprej pošiljati na ustrezna zasedanja Sveta za človekove pravice;

67. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, visoki predstavnici/podpredsednici Komisije, vladam in parlamentom držav članic, varnostnemu svetu OZN, generalnemu sekretarju OZN, predsedujočemu 69. generalni skupščini OZN, predsedniku Sveta OZN za človekove pravice, visoki komisarki OZN za človekove pravice ter delovni skupini EU-OZN, ki jo je ustanovil odbor za zunanje zadeve.